

הצטנ'ן כיחוג אל וויאן איזויליך קון זיך

(א) עזב וויאן לאמו

סימן רמא דיני מכח ומכללו אביו ואמו

שעיף ג היה קוי תחוב לאכיו לא יוציאנו שמא יבא לעשות בו חברה, וכן אם הוא מכיון דם או רופא (א) לא יקוי דם לאכיו ולא יחתוך לו כבר אף על פי שמכוין לרופואה. כמו כן צפיט טס מהר לטעות, אבל טס אין טס מהר לטעות וכוק מילטעל, כיון שהוא מקיוו ומוחך לו כדי מה שיישאלו לטעות

(ב) עזב וויאן לאביו (ב' ב')

(ג) ערוץ חינוך (איזה נון)

(ד) גראן איזן

(ה) ערוץ חינוך (ב' גראן, 1)

(ו) פאל חמץ (א' ג' פ' א.ב.)

(ז) סטו חמץ (ט' גראן)

(ח) גראן זיכרין (ט' ג' ג' ג')

4) ארץ חינוך

[ג] ונראה לעג"ל, זה טמיינה הוללה נמלת הטינו וטהרתו מהן טמיינה, טמיינו לוקה נעל רצום, וכך טמיינו וטהרתו מהן טמיינה טמיינו טומליים לנו טיקלט, טמיינו עונצ גללו טה וטינו חייכ מלכות ולט מימה, עיין נעל קמל פליק טמגול ג'ג ע"ה ול"מ פ"ה ממוגן ומוקט פ"ה, לנענן ממון לה נומן לנו לנטום, ע"ט, ולענין מיעט מלפטון קל"מ פלאי"מ פלאט פטוט לחיינו עונצ וטינו חייכ*. וכן גילה מלפטון קל"מ פלאי"מ מנקלאין ס"ז, אטמג, טע"פ טיט לנו לנו ננטום נמלול על צווארו לטינו יכול לממול על קללו, וכן טמר סעס לע"פ טמפל טמגולן מילקון לח טמקלן צכלן מטע וטמייניג, עכ"ל, וע"ט נכלף מטע. מטע לוקה לח נעל קילג*. כמו צכלן ענבל עניליס נטמים הין טמלה מועלם, וכך צבונון לטום ממילא נקללן אין כלן עניליס כלל, וכן כלן גני מכח, וטס טס קלה עניליס למוליל טס טמים ננטול, וטשול נקמן הי"ס פלאט קלוטיס נמצאה רלא"א אותן ד³³, וכך גני מכח הין כלן עניליס כלל, גן נטמעו וויאן נטלן וטס*.

(ב) ארונות חינוך

אבל אם אין

שם מי שיעשה אלא הווא, אם הם מצטערים, היז מקיו וחותך כפי שיתנו לו רשות לעשות, וכן אם הוא עושה בטוב יותר מאשר אביו חפצ בו, יכול לעשות,

(ג) פאל חמץ

ובקשר החיים⁵ כתוב להתר, כי כל האיסור לבנו במקום שיש אחר הווא רק להזמורה (כמ"ש הבה"ח מלשון הרמב"ם וועוד). והוא חדש: שאחרי שהבן עשה הרפואה בחונם ומומחה אחר לא עשה בחונם, י"ל שחייב ואת ליכא אחר, הדנה הבן הלא איןנו מחויב לשכור מומחה ולשלם משלו דנקטינן משל אב, א"כ לגבי דידיה הר"ז ליכא אחר,

א) ספר הומיאז

ר' לְךָ מַעֲשָׂה בָּאָחָר שְׁחָלָה, בָּא הַרְוֹפָא
אַצְלוֹ לְרִפְאָתוֹ, אָמֵר לוֹ אֶם
תְּשַׁתַּחַת מִים תְּהִי בְּסֻכָּנָה, וְאֶם תְּאַכֵּל
מַאֲכָל פְּלוֹנִי תְּהִי בְּسֻכָּנָה בְּגַנְשָׁךְ, וְאָמֵר
לְבָנָנוּ תַּן לֵי מִום וְאָתוּוּ מַאֲכָל פְּלוֹנִי, וְאֶם
לֹאִוָּא אַמְחָול לְךָ, לֹא בְּעוֹלָם הַוָּה וְלֹא
בְּעוֹה"בּ, אָמֵר לוֹ הַקָּהָל אֶל תְּהִי חֹוּשׁ
בְּרַבְרוֹן אָן.

ב) אַחֲרַנְן - הַרְכָּבָה עַל גִּוְתָּה

אַבְנֵי קוֹנְטְּרָס הַלְּכוֹת כִּיבּוֹד אָבּ וְאֶם זְבָרוֹן

מִבְּ שְׁאַלָּה: חֹלֶה הַמְצֻוּה לְבָנָו לְהִגְיָד לוֹ הַאֲמָת עַל מַחְלָתוֹ, הַאֲמָת חַיָּב
לִסְפַּר לוֹ? תְּשׁוּבָה: אֶל יִסְפַּר.

מִבְּ עַיִן בְּשׁוּ"ת "בָּצֶל הַחֲכָמָה" (ח"ב
סִימֵן נָה). דְּכַיּוֹן שֶׁגַּם אֶם אָבִיו מַצּוּהוּ
בְּפִירּוֹשׁ לְצַעֲרוֹ צַעֲרָא דְּגַוְפָא אוֹ דְּנַפְשָׁא
אָסּוֹר לְבָנָן לְצִיִּית לוֹ, שָׁאַיַּן צַעֲרוֹ מַחְולָ,
א"כ מַכְשִׁיכָּכָּבָּשָׁ כַּשְׁאַיְנוּ מַצּוּהוּ בְּפִירּוֹשׁ לְצַעֲרוֹ
אָלָא רַק לְסְפַּר לוֹ דְּבָרָ שִׁגְרוֹת לוֹ צַעֲרָ
אָסּוֹר. וְלֹרֹוב הַעוֹלָם הַדִּיעָה מִבְּיָה נִזְקָ
פָּרֶט לִיחִידִים וְהַכֵּל לְפִי הַעֲנֵן.

וְהַנֵּה לְפָעָמִים קָוָרָה שְׁהָאָבּ מַתְגָּנָגָד

בְּתוֹקָף שִׁבְיָאוּ לוֹ רַופָּא, אֶךָ בְּדִיעָבָד
כְּשִׁזְׁוּמִינָהוּ וְגַיְעָ יִשְׁמַח דָּאָבּ וְאֶךָ יוֹדָה
לְבָנָו, בְּכַהָ"ג אָוְלִי אַיְן אִיסּוֹר שֶׁל סָוָתָר
דְּכָרְיוֹ, וְאַיְן בָּזָה הַעֲדָר כִּיבּוֹד אָבּ וּמוֹרָאָ.
וְצַ"ע. וְאֶם יִשְׁ כָּאן חַשָּׁשׁ שֶׁל פִּיקָּוח נֶפֶשׁ,
פָּשָׁוט שִׁישָׁ לְהַזְמִין רַופָּא.